

EELNÕU

.....

VABARIIGI VALITSUS

ISTUNGI PROTOKOLL

Tallinn, Stenbocki maja

.....2024. a nr

Eesti seisukohad Euroopa Parlamendi ja Nõukogu pakettreiside ja seotud reisikorraldusteenuste direktiivi muudatuste kohta

1. Kiita heaks järgmised majandus- ja infotehnoloogiaministri esitatud seisukohad Euroopa Parlamendi ja Nõukogu pakettreiside ja seotud reisikorraldusteenuste direktiivi EL 2015/2302 muudatuste kohta.
  - 1.1. Eesti toetab pakettreisidirektiivi ülevaatamist eesmärgiga tagada pakettreisijate tõhusam kaitse nii tavaolukorras kui ka kriisiolukordades, kuid seejuures on oluline tagada hea tasakaal tarbijate kaitse ja ettevõtjate huvide vahel.
  - 1.2. Eesti toetab direktiivi põhimõistesse „pakettreis“ ja „seotud reisikorraldusteenus“ täiendava selguse loomist. Siiski ei saa me nõustuda pakettreisi mõiste laiendamisega eelnõus pakutud kujul (kaasa arvatud kriteerium, mille kohaselt tekib pakettreis juhul, kui erinevad reisiteenused samaks reisiks on ühes müügikohas broneeritud kolmetunnise ajavahemiku sees), kuivõrd see suurendab ebamõistlikult reisi ettevõtja vastutust ning reegli kohaldamine praktikas on keeruline.
  - 1.3. Taganemisõiguse reeglite täpsustamisel vältimatute ja erakorraliste asjaolude puhuks tuleb kindlustada, et regulatsioon oleks sobilik nii tava- kui kriisiolukordades ja tagatud oleks suurem õigusselgus. Reisija ja reisikorraldaja vastutuse jaotus peab olema õiglane, eelkõige peaksid reisikorraldaja kanda jääma üksnes riskid, mis kuuluvad tema vastutusalasse. Eesti saab toetada põhimõtet, et reisijal on õigus lepingust hüvitamise kohustuseta taganeda, kui on tõenäoline, et vältimatud või erakorralised asjaolud mõjutavad oluliselt pakettreisilepingu täitmist.
  - 1.4. Eesti ei pea vajalikuks reguleerida ametlike reisihoiatuste õiguslike tagajärgi vältimatute ja erakorraliste asjaolude tõendamisel. Siiski saame nõustuda direktiivis toodud täpsustusega, et taganemisõiguse põhjendatuse hindamisel tuleks arvesse võtta ametiasutuste ametlike hoiatusi. Seejuures ei tohiks ametlikele hoiatustele anda olulisemat tähendust võrreldes teiste võimalike tõenditega ja näiteks olukorras, kus reisihoiatust ei ole väljastatud, peab lepingupoolel säilima võimalus tõendada erakorraliste ja vältimatute asjaolude esinemist muude tõenditega.
  - 1.5. Toetame muudatusi, millega antakse tarbijale selgemat teavet nii ettemaksude kui reisijale raha tagastamise kohta lepingu lõpetamisel vältimatute ja erakorraliste

asjaolude tõttu. Samas peame oluliseks, et reisijat ei koormata teabega liigselt üle ning teavet ei dubleeritaks.

- 1.6. Eesti ei pea vajalikuks piirata reisijatelt ettemaksude nõudmist, võttes arvesse reisisektori turupraktikaid ning kehtiva regulatsiooniga juba tagatud ja uusi kavandataavaid kaitsemehhanisme. Täiendavate piirangute seadmist saaks kaaluda vaid juhul, kui muud reisijate kaitsemeetmed kogumis ei ole piisavalt tõhusad, seejuures peavad piirangud olema proportsionaalsed ja praktikas rakendatavad.
  - 1.7. Eesti toetab reisiettevõtjatele paindlike reisisasude tagastamise võimaluste loomist, eelkõige vautšereid reisi tühistamise korral reisijale rahalise reisisasu tagastamise asemel, kuid seda eeldusel, et reisija sellega nõustub ja vautšer on tagatisega kaetud.
  - 1.8. Eesti saab toetada reisiteenuse osutaja poolt reisikorraldajale tagasimakse tegemisele tähtaja seadmist lepingu rikkumise korral, juhul kui pooltele säilitatakse piisav paindlikkus vastavalt vajadusele ka teistsuguste kokkulepete sõlmimiseks.
  - 1.9. Oleme seisukohal, et reisijatele pakutav maksejõuetusvastane kaitse peab olema piisav ja tõhus, kuid liikmesriikidel peaks säilima otsustusõigus maksejõuetusvastase kaitse süsteemi siseriiklikus korraldamises ja hoiduda tuleks ülereguleerimisest. Maksejõuetusvastase kaitse kohustuse osas tuleb jälgida, et reisikorraldajatel ei tekiks kohustused „ületamiseks“ ehk omada tagatist suuremas ulatuses kui on tegelik vajadus.
  - 1.10. Eelistame direktiivi sätete ülevõtmise tähtaega vähemalt 24 kuud, et jääks mõistlik aeg nii seaduste muudatusteks kui ettevõtjatele uute nõuetega kohanemiseks.
2. Eesti esindajatel Euroopa Liidu Nõukogu erinevatel tasanditel väljendada ülaltoodud seisukohti.
  3. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumil teha punktis 1 nimetatud seisukohad teatavaks huvirühmadele, kes olid kaasatud seisukohtade kujundamisesse. Riigikantseleil esitada punktis 1 nimetatud määruse eelnõu ja seisukohad Riigikogu juhatusele ning teha seisukohad teatavaks Eestist valitud Euroopa Parlamendi liikmetele ning Eestist nimetatud Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ja Regioonide Komitee liikmetele.

Kaja Kallas
Peaminister

Taimar Peterkop
Riigisekretär